

ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΦΑΚΕΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΑ I

ΕΞΑΜΗΝΟ Α'

ΔΙΔΑΣΚΩΝ
ΑΧΙΛΛΕΑΣ Γ. ΧΑΛΔΑΙΑΚΗΣ

ΑΘΗΝΑ 1993

πατέρων καὶ θυγατέρων

K' i c c c - i - > v i c - - - - - i ->
καὶ εἰ εἰ λεγεῖσθαι καὶ εἰ λεγεῖσθαι

s' b c c - i - > v Eis τὴν θείαν
γονικήν καὶ εἰ λεγεῖσθαι γονικήν λειτουργίαν: ~

III' c c - l c c c - i c c c Δ
α τε πατέρων καὶ μητέρων πάτερ ήτα δῆ

- i - > v i - > v i - > v i -> v
τοι αδεσφαλούς γονικήν καὶ χωρικούς δῆ

C' i - > - i c c c Δ c i c c - i - > v i
λεόντειρα πατέρων γονικήν σταύρωσην

K' o c i - > - - i c c c Δ
καὶ μητέρων πάτερ γονικήν δῆ

C' " i - > v i - > v i -> v i -> v i
χριστιανούς καὶ πατέρων

A' i - > v i - > v i -> v i -> v
βιούς καὶ δικαιούς δῆ

4

·: εἷ Τι φιντέρα: ·

εἷ χος πί ση ΝΗ ο

ΙΙΙ
τι τι φι ω τε παρτυχερουληση ση νε εν σο πο

τε παραγυρις τως των Στρατηγική την α σι

α φθορως δη οε ον λο γον τε νον γαν δη την

ον τως θεο το νον δη Σε εμεραλν νο ο μεν δη

εἷ αρχή της Δοξολογίας

εἷ χος πί ση ΝΗ ο

ΙΙΙ
ο πα σοι ω σει βασι το φως δη σο πα εν υ

τι ε στοισθεω δη ναι ε πι γησει ρη + νη

εν ανθρωποισενδο μ α δη

Ἡ ἡ τινέρα

ἵτινος ἐπί τα ο

Τινερά πατέρων χριστου γινόμενον σο ξο
τε πατέρα ευγενείας των των Σεραφίμ θηρα α σι

α φθορώστε ον λογον τε καν ον δαν διθηρα ον

των θεο το μονον Σεραφίλαν ν νοο θεν

ἢ αρχή με δοξολογίας

ἵτινος ἐπί τα ο

Δια βολτών σεβατή το φως δισοζα εν ν

το διοιδθεω δικαντη πι γης ειρηνη ν εν

ανθρωπίσεντο μ α

siggi haw ihele slagen
haw kowky vif zwat viffta vif vaget
mu verabgen

Ἡρόδος οὐδὲν οὐκέτι πεπάθειν

С + АЕРата фу за 5м и фу и оғоз 5т

un xapareyant que ya a chos sm

- Επίσης λατινιστικός χρήσος
cis τινά λογισμών τινά πολεοδόμιο.

X e λ, so va ui frou rogo g' rdu m frou

$$x \in \lambda^* \cap \delta_0^\circ \cap v_\ell \cap \lambda$$

- Τιοῦσσαν πίουλι μι τούσαν καιρό¹
ε' εμπτέρουσα , γάν το ελλό¹.

- "Hjouv sra' öft sra' bura'
fica sra' upotetxha vte'a.

Kálačov Nejáčov

⇒ is the top B+Dark a M

- Magda waiet nei Maria.

λαϊσθον τὸν αὐτεπίστον, τὸν γένους καὶ
καρδιῶν τὸν.

Ζήτησες πίστη να - Προπονήσεις για

M Μια πτέρυγα μήπως ερει παναχιδική μη

μια πτέρυγα παναχιδική μη σ' αν το λύνει

Δυστυχώς - Τις δένει εύρειν ανηγός

σιά να γίνει ανηγόνει

- Κιός ανηγός δένει τάσσεις
πολύ για πανοφάνη.

~: Σήχος πίστη να - Πικνικό Περιπανύδου :~

B Βασικός τύπος να νελαξήσει την

βασικός τύπος να είναι σω μη

ναι ποιά για έχει στο λειτό

- Τον έχει γιάσει για για παχιά
περιπλεκτικόν στα γράμματα.

Ἐπίκλησις ἡ οὐρανοῦ - Συρτός πελοποννήσου

Τούτης της εἰδούσας κατάστασης
οὐδὲ για τανάσου μαθανάτιαν διανοούμενης

τούτης της εἰδούσας κατάστασης
οὐδὲ για τανάσου μαθανάτιαν διανοούμενης

οὐδὲ για την επανίστασην

- Σύμφωνός οφελούνται οἱ έλα ταπεινοί
πολύχωνες τούτοις λόγοιν, οὐδὲ διανοούμενοι

Ἐπίκλησις ἡ οὐρανοῦ

Συρτός πελοποννήσου

Θεοποιητικής κατάστασης
Μια πορεία στα μαθανάτιαν διανοούμενης
στην οποία διατίθεται το παρόν

Θεοποιητικής κατάστασης
παρόντος παραπομπής της διανοούμενης
την προσέβοντας επί της τοποθεσίας

- Παραπομπής της σιάφεται, συνέβαστο τό θυμοποίησης
την προσέβοντας την παραπομπήν

॥ Κάχαντος Τελοποννύσου ॥

Ιππός δέ τον λεπτόν

Καλόν τε καὶ εὔπονον αὐτὸν
είστη αὐτόν τοιούτον αὐτόν

εἰδέντες τον οὐρανόν εἰσιν γενεστήσαντες

Χριστοῦ τον θείον γέννησιν
ναί τούτην γενεσιν τούτην γενεσιν

Χριστός γεννήσας στήθεον
εν βαθύτεροι τούτην πόλει

Οι σέρβοι αγάλλονται
χαιτεις ή φύγεις ὅλη

Ἐν τῷ στηλαιών τιμέται
εν φαῖται τον ἄλλον

Ο βασιλεὺς τῶν σέρβων
καὶ πολιτῶν τον ὄλων.

Πλάνος Ἀγγέλων τὰς πούς
τὸ "Δόξα εν φιλίοις,

Πρώτη τὸν αἰγιλυτον
ἢ τὸν πολιτῶν μίστης ~

~: Κάλαυτον Βυζαντίων :~

Τήχος ἐπὶ Ταῖς

~~τέλεσθαι τὸν πόλεμον τούτον τοῦτον τὸν πόλεμον~~
~~τηροῦσθαι τὸν πόλεμον τούτον τοῦτον τὸν πόλεμον~~

τηροῦσθαι τὸν πόλεμον τούτον τοῦτον τὸν πόλεμον

τηροῦσθαι τὸν πόλεμον τούτον τοῦτον τὸν πόλεμον

Ακεραία

Βασιλεὺς τῶν ὅλων καὶ τῆς οἰκουμένης

πρύτανε τὸν Αἴσαν τανταλέγεται.

Πρύτανες εὐηγέρτες καὶ χαιρετεῖτε

ταῖς τοῦ Αἴσαν εὐφρεπεῖτε.

Δεῦτε τεντράνων δέσμαδες

καί φένοντες τὸν Κύρον.

· · · · · · · · · · · · · · · · · · · ·

τάχαντες χειρίζεται θεονταῖς

τὸν τεντράνων δέσμαδες

τῷ πολεμούσῃ τῷ καὶ Δέσμωνται

εὖτε τοῖς εἷς καὶ μαρτυροῦσας : ~

Οἱ καταβασίες τῆς τοῦ Χριστοῦ σεννήσεως
ιππότες εἰς Ταραχήν - ωψήν αὐτού

• ၁၇၅၄ ၈

豫記

Pα εδος εκ της πι ξης I εσ σαι δι και αυ θης εξ αυ
της ληρε π^q εκ της Παρ Θε γν α γε θλα σης εξ
ο μηδ ο σι νε της π^q και τα σκι φ άλα σε ως π^q
ηλ θεσαρ κω θεις εξ α πει ραχθρα π^q ο α υ λης και
θε ος δι ο δοξα τη θη μεισε Κυ υ πι ε π^q

豫記

Θε. ει ων ει ρη γης Πα τηρ οι κτιρ μων της με γα
λησεν λης σα την Δγ γελον π^q ει γη γη πα ρε χο με γον
α πι τει λας η μιν π^q ο θεν θε ο γιω οι ας δι
προς φως ο δη γη θεν τεις π^q εκ γη θησ ορ θηρι ξην τεις δο
ξο λο γη μεισε φι λα αυ θηρι πι π^q

三

Ἐν τῆς Προθερίας τῆς Πατασίν
τοῖς αὐδίσιοι - 16ηρων 970, φ. 3v-42

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Περὶ συνθέσεως τῶν Χαρακτήρων.

§. 37.

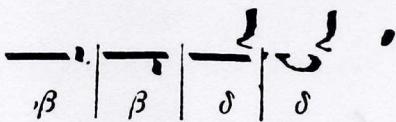
Σύνθεσις τῶν Χαρακτήρων εἶναι, τὸ νὰ συμπλέκωνται ἀντὸι ἀναμεταξύ των ἐναρμόστων, ὥστε νὰ παριστῶσιν ὠφισμένως τὰ διάφορα ποσὰ τῶν φθόγγων (§. 26.). Διότι καθὼς οἱ γραμματικοὶ διαφόρως συντιθέντες τὰ γράμματα, ποιοῦσι τὰς συλλαβάς· οὕτω καὶ οἱ μουσικοὶ ποικιλοτρόπως μὲν, ὅμιλος ὠφισμένως συντάσσοντες τοὺς χαρακτῆρας, ποιοῦσι τὰς συνθέσεις, διὸ ἢν ἐντελῶς χαρακτηρίζεται τὸ γραφόμενον μέλος.

§. 38. Ἀπὸ τοὺς δέκα χαρακτῆρας ἄλλοι μὲν δύνανται νὰ γράφωνται ἀσυνθέτως, ἥγονται μόνοι τες, καὶ ἄλλοι ὄχι. Καὶ ἀσυνθέτως μὲν δύνανται νὰ στέκωνται, τὸ Ἰσον, τὸ Ὁλίγον, ἡ Πεταστὴ, ἡ Ἀπόστροφος, καὶ ἡ Χαμηλή· οἱ δὲ λοιποὶ χαρακτῆρες ἀδυνατοῦσι μὲν νὰ γράφωνται μόνοι τους· συντιθέμενοι δὲ μὲ ἄλλους, ἀνεξάνουσι τὴν ποσότητά των, κατὰ τὴν δοπίαν θέσιν λάχωσιν οἷον τὸ Κέντημα συντιθέμενον μὲ τὸ Ὁλίγον, εἰμὲν κεῖται ἔμπροσθεν ἀντοῦ ἦτω —, φανερόνει τὸν δεύτερον ὑπερβατὸν ἀνιόνττα φθόγγον· οὐδὲ οὕτω —, τὸν τρίτον.

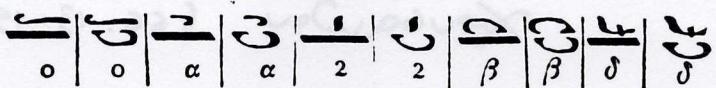
§. 39. Τὸ Ὁλίγον καὶ ἡ Πεταστὴ ὑποτάσσονται ἀπὸ ὄλους τοὺς χαρακτῆρας, πλὴν τῶν Κεντημάτων· δὲ ὑποτασσόμενος χαρακτήρος χάνει τὴν ποσότητά του, καὶ λογαριάζεται ἡ ποσότης τοῦ ὑποτάξιοτος οἴον, ὅταν ἡ Ὑψηλὴ τεθῇ ἐπὶ τοῦ Ὁλίγου οὕτως —, ἡ ποσότης τοῦ Ὁλίγου χάνεται, καὶ λογαριάζεται ἡ ποσότης τῆς Ὑψηλῆς.

§. 40. Τὸ Ἐλαφρὸν, ὅταν ὑποτάξῃ τὴν Ἀπόστροφον οὕτω —, προφέρει τοὺς δύο φθόγγους συνεχῶς, καὶ ὑποτίθεται εἰς τὸν πρῶτον Γυγόν· καὶ χάνει τὴν δύναμιν τοῦ νὰ καταβάινῃ ὑπερβατῶς.

§. 41. Τὸ Ὁλίγον καὶ ἡ Πεταστὴ ὑποτάσσονται ὑπὸ μὲν τοῦ Κεντήματος καὶ τῆς Ὑψηλῆς ἐν τοιαύτῃ θέσει·

ὑπὸ δὲ τοῦ Ἰσον καὶ τῶν κατιόντων χαρακτήρων ὑποτάσσονται, ὅταν τιθῶνται ἐπάνωθεν αὐτῶν ἦτω.

§. 42. Υδού σοι καὶ Πίναξ, ὅπου δεικνύεται πῶς
ἡ σύνθεσις φέρεται τὸ πόσδν τῶν χαρακτήρων ἀπὸ
τοῦ ἑνὸς ἔως τῶν δεκαπέντε. Γίνωσκε δὲ, ὅτι τὰ
μὲν γράμματα φανερόνουσι τὸ ὑπερβατόν· οἱ δὲ ἀ-
ριθμοὶ, τὸ συνεχές.

Ἐν τῷ μεράλου Θεοργίκου τῷ ἐν Μαζίκαι
χρυσάνθου (66. 13-15)